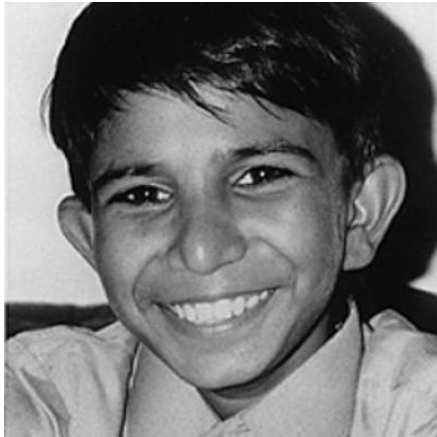

HJÆLPEMIDDEL 4

HISTORIEN OM IQBAL MASIH

Kilde: [MORAL HEROES](#)

I midten af 1990'erne påvirkede en lille, kvik dreng børneslaveri på globalt plan. Iqbal Masih liv blev taget fra ham lige før hans 13-års fødselsdag, men hans stærke og velformulerede taler opmuntrede tusindvis af gældsarbejdere og børneslaver til at følge hans eksempel. Han fik øget bevidstheden og fremmet oplysning, således at andre kan forsvare deres rettigheder og sætte en stopper for de uretfærdige vilkår i lavlønsfabrikker rundt omkring i verden.

Iqbal Masih blev født i 1983 i det fattige samfund Maridke uden for Lahore i Pakistan. Hans familie havde økonomiske problemer, og hans far Saif Masih besluttede at rejse væk, da Iqbal var lille. Da han var 4 år gammel, havde Iqbals mor Inayat brug for tiltrængte midler til at betale for sin ældre brors bryllup. Da familien allerede havde gæld, optog hun et lån i Iqbals navn hos en lokal forretningsmand. Men da gælden var ubetalt efter to år, var hun tvunget til at "låne" Iqbal som arbejder for at betale gælden.

Iqbal blev en af de mange børnegældsslaver på en fabrik, der producerede gulvtæpper. Selvom han arbejdede 14 timer om dagen, seks dage om ugen, optjente Iqbal aldrig penge nok til at betale sin gæld af, udgifterne til sin "lærlingeuddannelse", sine værktøjer, sine fødevarer eller bøder for sine fejl eller den stigende rente. Selvom han blev betragtet som en gældsarbejder, var han som mange andre børn, der blev gjort til slaver af deres arbejdsgivere, uden håb om at kunne opnå deres frihed. Gældsarbejde, børnearbejde og slavearbejde er alle blevet forbudt i Pakistan. Men fænomenerne vokser eksplosivt på grund af en korrupt regering og en politistyrke, der lever af bestikkelserne fra lokale forretningsfolk.

"Børn burde holde skriveredskaber i hænderne; ikke værktøjer« — Iqbal Masih

Da Iqbal var 10 år gammel, besluttede han at flygte. Han havde lidt under varme, trange forhold, luft, der var fyldt med uldaffald, og utallige piskeslag, prygl og knivstik, hver gang han arbejdede

langsommere. Selvom Iqbal var lille af vækst på grund af fejlernæring og svækket af mangel på motion, lykkedes det ham og nogle af hans venner at flygte. Han gik til det lokale politi og forklarede, hvordan arbejdsgiveren slog børnene og holdt dem som slaver. Desværre var politiet mere end villig til at modtage "findelønnen" for flygtede slaver og sendte Iqbal tilbage til Arshad, Iqbals ejer. Under ledelse af en politibetjent blev Iqbal lænket til en gulvtæppemaskine og Arshad tvang ham til at arbejde igen med en kombination af fysisk vold og udsultning.

I en alder af 12 år fandt Iqbal en måde at deltage i højtideligholdelsen af frihedsdagen, der blev holdt af murerfagforeninger. Der hørte Iqbal om sine rettigheder som arbejder, og at gældsslaveri var blevet forbudt et par år forinden. Foruden loven mod slaveri havde regeringen annulleret alt gæld til virksomheder, så de kunne befri de, der havde stået i gæld til dem. Det var imidlertid meget få virksomheder, der rent faktisk befriede deres slaver. Da andre blev bedt om at tale til forsamlingen meldte Iqbal sig frivilligt. Efter at have hørt Iqbals historie var der en af fagforeningslederne, ved navn Ehsan Ullah Khan, der organiserede en indsats for at befri Iqbal fra slaveri. Arshad satte Iqbal og nogle af de andre børneslaver fri, da han blev presset til det på grund af, at hans fabrik var ulovlig.

Den 12-årige Iqbal blev en fremtrædende leder af bevægelsen mod slaveri i Pakistan. Han deltog i befrielsesfronten for gældsarbejdes'(BLLF's) skole for tidligere børneslaver og tog hurtigt en fireårig undervisning på kun to år. Efterhånden som hans forståelse af arbejdsret og menneskerettigheder voksede, begyndte han at anvende sin energiske personlighed til at tale på vegne af de undertrykte arbejdere. Han ville snige sig ind i fabrikkerne og begynde at udspørge børnene om deres erfaringer, og om de var slaver. Selvom dette var et særdeles risikofyldt arbejde, fik hans fejlernærede krop og nedsatte vækst ham til at ligne en på ca. seks år, så han blev sjældent opfattet som en trussel.

BLLF sendte ham til at tale hos virksomheder og ved demonstrationer alle steder i Pakistan, hvor det var kendt, at gældsslaveri eksisterede. Med sin stærke personlighed oplyste han slavearbejdere og tilskyndede dem til at flygte. Trods dødsstrusler fra de organiserede mafiaer, der dominerede lokalsamfundene, fortsatte Iqbal med at tale imod deres praksis med tillid og veltalenhed. Det anslås, at over 3.000 pakistanske børn flygtede fra deres ejere efter at have deltaget i samlingerne, hørt taler og deltaget i møder, der var organiseret af BLLF det pågældende år.

Iqbal Masih's historie var så stærk, at den nåede ud til andre lande, som han begyndte at besøge, og han fik øget bevidstheden om børneslaver og slået til lyd for deres frihed. Overalt, hvor han kom hen, inspirerede han andre (navnlig børn) til at deltage i missionen om at sætte en stopper for børneslaveri.

"Jeg vil gerne gøre, hvad Abraham Lincoln gjorde ... Jeg vil gerne gøre det i Pakistan" — Iqbal Masih

Efter et besøg for at tale i USA i december 1994 kom Iqbal hjem til Pakistan. Han skulle bruge de sidste få måneder af sit liv på at gå i skole i håb om at blive en advokat, der kunne bekæmpe gældsarbejdere.

Den 16. april 1995 blev Iqbal myrdet; han blev skudt i ryggen med et haglgevær. Han cyklede hjem med nogle venner efter tidligere på dagen at have været til messe.

HUSET FOR EUROPÆISK HISTORIE

Den officielle politirapport hævder, at det blev utilsigtet affyret af en lokal landbruger med navnet Ashraf Helt. Politiet hævdede, at han tilstod ulykken efter at være blevet udsat for tortur i timevis. Da Iqbal var en fremtrædende fjende af den lokale tæppeproducentmafia, undersøgte den pakistanske menneskerettighedskommission dette mord, men samtykkede hurtigt med politiets historie. Til trods for den officielle rapport tror de fleste, at Iqbal Masih blev myrdet af en person fra den tæppeproducentmafia, som allerede havde indflydelse i politiet, og at Ashraf Hero blev sat op for mordet.

Iqbal Masih er vores helt, fordi han handlede modigt på vegne af børneslaver og gældsslaver i Pakistan og i hele verden. Til trods for, at hans liv blev så kort, tilskynde hans passionerede og stærke budskab mange tusinde til at søge frihed og inspirerede mange flere i hele verden til at deltage i hans bestræbelser. Der er stadig omkring 75.000 slaver i Pakistan i dag. En organisation, [Free the Children](#), blev startet af en canadisk ung mand ved navn Craig Kielburger, der havde hørt Iqbals historie, og ønskede at være med til at gøre en forskel.

Kilde: [MORAL HEROES](#), skrevet af J Kile | senest opdateret d. 8. maj 2012

